

مبارزه کارگران کارخانه شاهو برای حقوقهای پرداخت نشده

روز پنجشنبه دهم دی ماه ۱۳۸۲ کارگران کارخانه شاهو در سنج، به اعتراض به عدم پرداخت دستمزدشان چرخهای تولید را متوقف کردند. آنها اعلام نمودند که تا مشکل پرداخت دستمزدهایشان حل نشود به اعتصاب ادامه داده و از خروج نخهای موجود در انبار خودداری خواهند کرد. استاندار، رئیس اداره کار و مسئولین اطلاعاتی و انتظامی بلافاصله در صحن کارخانه حضور بهم میرسانند، استاندار پس از ارائه توضیحاتی در مورد مشکلات کارخانه از کارگران تقاضا میکند که دو هفته بوی مهلت دهند تا قضیه را پیگیری کند. رئیس اداره کار نیز همین قول را بکارگران میدهد. مسئول انتظامی از کارگران می خواهد که اعتراض خود را به خارج کارخانه نکشند و به مسئولین اجازه دهند تا اقداماتشان را انجام دهند. کارگران استدلال میکنند که از سه ماه پیش که حقوقها پرداخت نشده استاندار، رئیس اداره کار و دفتر ریاست جمهوری در جریان گذاشته شده و هیچ اقدامی نکرده اند. استاندار قول موكد میدهد که تا دو هفته کارگران را از نتیجهی اقدامات خود مطلع نماید. کارگران میپذیرند بسرکار برگردند و به مقامات فرصت دهند تا مشکل را حل کنند. آنها اعلام میکنند که تا پرداخت دستمزدهایشان از خروج تولیدات کارخانه جلوگیری خواهند کرد.

بانک صنایع حدود پنج ماه پیش به پیروی از سیاست «خصوصی سازی» دولت کارخانه نخ ریسی شاهو را به فردی به اسم رضوانی به مبلغ سی میلیارد تومان میفروشد. شخص نامبرده که قرار است مبلغ یاد شده را به قسط بپردازد ماه اول دستمزد کارگران را که حداکثر ۱۴۰۰۰۰ تومان است میپردازد. ماه دوم بهر کدام ۵۰۰۰۰ تومان پرداخت میکند و از این ماه پرداخت را بکلی متوقف میکند. کارخانه یک شورای اسلامی ۴ نفره دارد که در کشمکش موجود بدنبال کارگران در حرکت است. یکی از کارگران کارخانه شاهو در تماس با «انجمن کارگری جمال چراغ ویسی» چنین اظهار داشت: « از ۳۰۰ کارگر کارخانه شاهو فقط ۱۵۵ نفر باقی مانده ایم که از شش تا ۲۴ سال سابقه کار داریم به کسی که بیشترین سابقه کار را دارد ۱۴۰۰۰۰ تومان در ماه میدهند در حالیکه سیب زمینی کیلویی ۲۵۰۰ تومان است. کارگر روز به روز در ایران بی حقوق تر میشود. این صاحب کار جدید کارخانه را بنام دختر هشت ساله خود ثبت کرده است معلوم نیست چه حيله هائی میخواهد بزند. در حال حاضر ما متحدیم و تا پرداخت دستمزدهای معوقه و تضمین استمرار آن به مبارزه خود ادامه میدهیم.

انجمن کارگری جمال چراغ ویسی

۷،۱،۲۰۰۴